

gen af svovl bibeholdes for raffinaderierne i lighed med for alle andre erhverv i Danmark. Hvis raffinaderiernes udledning af svovl fortsat skal være pålagt afgift, må koblingen imellem svovlafgiften og CO₂-afgiften for fuelolie ophæves.

Det foreslås derfor, at adgangen til at modregne svovlafgiften i EU's minimumssatser for fuelolie ophæves. Hermed vil raffinaderiernes udledning af svovl således stadigvæk være omfattet af svovlafgiften, mens CO₂-afgiften for raffinaderierne bortfalder. Denne omlægning medfører umiddelbart en forøget afgiftsbyrde for en række energitunge virksomheder, som ikke længere kan modregne svovlafgift i CO₂-afgift. Det foreslås derfor, at energitunge virksomheder, der har indgået aftale om energieffektivisering, får et særligt bundfradrag på 0,55 pct. i svovlafgiften på fuelolie, der for disse virksomheder opvejer bortfaldet af modregningsadgangen. Det foreslås endvidere, at det særlige bundfradrag bortfalder efter år 2005, således at svovlafgiften af fuelolie indfases langsomt, og virksomhederne derfor får mulighed for tilpasning til de ændrede betingelser.

Efter forslaget stilles følgende krav, som skal opfyldes for, at det særlige bundfradrag for svovlafgift af fuelolie kan opnås:

- 1) Forbruget af fuelolie skal vedrøre anvendelser opført på proceslisten bortset fra gartnerier.
- 2) Der skal være indgået en energieffektiviseringsaftale med Energistyrelsen, som vedrører fuelolieforbruget.
- 3) Virksomheden skal være registreret efter svovlafgiftsloven.

Efter de nuværende regler er den eneste betingelse for kunne modregne svovlafgiften i beregningen af EU's minimumssatser, at de pågældende anvendelser er opført på proceslisten. Efter forslaget strammes kravene på to punkter, idet der yderligere stilles krav om, at virksomheden skal have indgået en aftale med Energistyrelsen, som vedrører fuelolieforbruget, samt at virksomheden skal være registreret efter svovlsfgiftsloven. Tilføjelsen af disse krav er begrundet i administrative hensyn.

Endvidere har det vist sig, at enkelte meget energitunge virksomheder er blevet hårdere belastet af svovlafgiften end forventet. Derfor foreslås en mindre lempelse i svovlafgiften bestående i, at der åbnes mulighed for, at virksomheder, der betaler svovlafgift efter udledning af svovldioxid til luften, får mulighed for at overføre bundfradragene til andre afgiftsperioder i kalenderåret. Virksomheden skal opføre udledning og bundfradrag for hver afgiftsperiode, og betale afgiften á conto herefter. Ved kalenderårets udløb foretages en endelig opgørelse af udledning og bundfradrag, og afgiftsbetalingen reguleres

herefter. Videre åbnes der mulighed for, at virksomheder, der opfylder betingelserne for at opnå det særlige bundfradrag efter § 33, stk. 1 og 2, og betaler afgift af udledning af svovl til luften, kan overføre uudnyttet særligt bundfradrag til andre brændsler i samme oven- eller kedelanlæg. Ved disse ændringer får virksomhederne mulighed for i højere grad at udnytte bundfradragene i svovlafgiftsloven, hvilket vil medføre en mindre lempelse af svovlafgiften for virksomhederne.

Under folketingsbehandlingen af ændringsforslagene til de nye energiafgiftsregler for erhvervene i efteråret 1995 var skatteministeren i kontakt med gartnerierhvervet med henblik på at afdække og afhjælpe eventuelle uhensigtsmæssige virkninger af de grønne afgifter.

Skatteministeriet har i samarbejde med Dansk Erhvervsgartnerforening udarbejdet en model, hvorefter en vis del af elforbruget til vækstlys fremover beskattes med den lave sats for tunge processer, mens resten fortsat beskattes til den almindelige sats for lette processer. Andelen, der beskattes til den lave sats, foreslås fastsat i loven som det elforbrug, der efter Statens Planteavlsvforsøg i almindelighed er tilrådeligt at anvende givet plantens art, det almindelige sollys og god økonomisk gartneridrft.

Beskatningen vil efter de foreslåede regler afhænge af de enkelte planters behov for lys. Der skelnes i de foreslåede regler imellem langdags- og kortdagsplanter og imellem lysplanter, skyggeplanter og andre planter inden for hver af de to hovedkategorier.

Der er tale om en marginalafgift for vækstlys, således at der principielt kun skal betales den almindelige højere sats for den del af forbruget, der ligger udover det tilrådelige. Dette kræver, at elforbruget i gartnerierne deles op f.eks ved installation af målere, således at det er muligt at opgøre elforbruget til vækstlys.

En sådan model vil lempe gartnerens afgiftsbelastning med ca. 3-4 mill. kr. i starten stigende til ca. 5 mill. kr. i år 2000.

Ved marginalafgift på vækstlys fastholdes miljøincitamenterne, selv om erhvervsbelastningen reduceres.

Nettovirkningen af de grønne afgifter er, at væksthugartnerens afgiftsbelastning stiger før investerings-tilskud. For branchen som helhed er der tale om en mærkbar nettobelastning, der dog ikke er større end for så mange andre erhverv, der bruger mere energi end gennemsnittet. Erhvervet har allerede fået en række lempelser. Hertil kommer, at erhvervet traditionelt i høj grad har været i stand til at udnytte investerings-tilskudsmidler. Når man også tager hensyn